

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrske dežele na vse leto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom na vse leto 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača na vse leto 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačilne naročnine se ne odira. — Za ostanila se plačuje od petostopenjske peti vrste po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljivo pošilja naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 85.

Razpor na Bledu.

Velezaslužni, značajni blejski župan Jakob Peternel je odstopil tik pred novimi občinskimi volitvami. Na Bledu je nastal razpor, o katerem smo dobili naslednje poročilo:

Obč. seja, dne 3. t. m., bržkone zadnja dosedanjega obč. odbora, je bila jako burna. Kakor se je videlo na ogromni udeležbi občanov, je vse kazalo, da prinese ta seja nekaj izvanrednega. In slutnja je bila uresničena.

Ko je otvoril župan seja, je zavladal mir, kakršnega malokdaj opazimo pri enakih prilikah. Bilo je, kakor pred viharjem. Mučna tišina pa se je izpremenila v veliko začudenje, ko je izjavil g. župan Peternel v jako lepih in vznemirljivih besedah, da se odpoveduje časti župana. Na vprašanje občin. svetovalca Pretnarja, naj vendar utemelji svoj odstop, je navedel sledeče:

Napaden sem bil v javnosti tako ostudno in in podlo, in sicer je prinesel predzadnji „Gorenjec“ to „poslano“, podpisano od gosp. Verderberja. — V tem dopisu se mi očita, da se bojim vestnih in natančnih preglednikov obč. računov. Dalje očita g. naduč. Rus, da mi niti ves obč. svet ni v stanu izdati po svoji vesti moraličnega izpričevala. — Vsi veste, kak mož sem, vedno ste mi zaupali in vselej odobrili občinske račune. V tistem računu, radi katerega me napada ta Verderber, je bilo res nekaj nedostatkov. Tako smo plačali pomotoma 5 K preveč zavarovalnine, ker nismo pravočasno odpovedali zavarovanja; prejšnji tajnik Ukmar je izgubil par prilog — ki smo jih dobili od voznikov vojaške vprege. V prihodnji seja ste mi odobrili ta račun in mi izrekli popolno zaupanje.

Zaradi neutemeljenega napada sem jaz takrat pri seja tudi odstopil kot župan s pripombo, da nočem več županovati, če mi ne zaupa ves obč. odbor. G. Verderber je moral kot prvi občinski svetovalec prevzeti

predsedstvo, in takrat ste mi vsi izrekli svoje popolno zaupanje. Verderber je seveda odstopil, pa ne, kakor on zavija, iz lastne volje, ampak bil je moralično prisiljen odložiti svojo čast, ker z zaupanjem, ki se je izreklo meni — je bilo izrečeno nezaupanje njemu. — Sicer pa tak človek, ki je kot blagajnik pri odboru za zgradbo nove cerkve mirno gledal, da se je prekoračil naš proračun za več kot 46 tisoč, (reci šeststirideset tisoč) kron, ne sme meni očitati kakih zmot, ki se lahko prigode vsakemu. Naj pride gospod k meni in mu bodem pokazal pri računih zdravniške komisije, katere tajnik je bil, tako gorostasne in toliko pogreškov in napak, da ga bo minilo vsako veselje, sumničiti mene in ves občinski odbor — odnosno preglednikov računov. Poudarjam, ves občinski odbor, ker tu se vam indirektno očita, da ste zvezani z menoj, ki županujem po mnenju Verderberja sebi v korist. Imamo vsako leto tiskane račune, ki jih razobesimo, in če kdo najde najmanjši pogrešek, sem vedno pripravljen to poravnati. Tak človek, ki še poudarja, da je radi izpolnjevanja svoje uradne dolžnosti obsojen pri dveh sodiščih — ki je tudi zlorabljal svojo uradno dolžnost — s takim človekom naj bo s tem na tem mestu obračunano.

Gosp. nadučitelj Rus pa pravi v svojem „Poslanem“ v „Gorenjcu“, da ves občinski odbor ne more dati pravega moraličnega izpričevala. Možje odborniki, tukaj ste zbrani v polnem številu in Vi bi si pustili v celokupno kaj takega očitati od enega samega človeka, o katerem ste gotovo prepričani, zakaj nam dela zgage. Če Vi morete to prenesti, je Vaša stvar, jaz za svojo osebo izjavim, da čutim v sebi toliko vesti in ponosa, da sine dam kaj takega očitati. Pa tudi Vi veste, kaj in kdo ste, komu ste odgovorni, zakaj smo mi dali izpričevalo, — zato smo je dali, ker smo ravnali po svoji vesti — tudi dve sodišči sta to

dokazali — ne pa po hudobnem nagonu, kakor g. nadučitelj Rus to dela. Imam pač vzrok, zakaj odstopam, imam važne vzroke, da bi kdo napadno mene ne sodil, da delam za svoj žep — delal nisem nikdar za žep, delal sem po zavesti do blejske občine — vsekdar ste mi to priznali, in to mi je varstvo pred javnostjo. Vi pa sodite ljudi po svoji vesti kakor hočete, jaz sem govoril.

G. Anton Ropret vstane in vpraša, če ne bi ostal župan na svojem mestu in ne sprejel priznanja in popolnega zaupanja od strani občinskega odbora.

G. župan Peternel izjavi, da pod nikakim pogojem on ne ostane na svojem mestu, ker je „liberalni“ učitelj Rus zahteval, naj se črta iz volilnega imenika šest liberalcev in en klerikalec kot pesek v oči. Napredni, ki jih Rus briše iz imenika so: Dr. Ferjančič, dr. Plemelj, dr. Benedik, dr. Bretl, dr. Jenko in njegov kolega v pokoju g. nadučitelj Trojar, v zaslepilo pa klerikalec dr. Jerše. Nasproti pa zahteva vpis majorja Stachlyja, ki je njegov najintimnejši prijatelj, če pri njem tudi piščeta je, se ne ve.

Oglasi se poparjeno g. nadučitelj Rus: Ne vem, zakaj je danes prišlo na dnevni red to, kar je pisanega v „Gorenjcu“. (Župan: Zato, da sem utemeljil svoj odstop). Te stvari tako pregrevate, da človeku že kar preseda. (Klici: Saj verjamemo, da Vam.) Verderber je storil le svojo dolžnost, ko je naznanil učitelju višjim oblastim. (Zato je bil pa obsojen). Prosim, da ste tiho, saj Vas tudi jaz nisem motil, hočete me le zbegati. — Morebiti bi Verderber ne ovačil učiteljev, da oni niso prej mene naznanili radi prevelike nesnage in premalo kurjave v šoli. V stari šoli smo imeli tak mrz, da se je delalo ivje za omaro. (Klici: Seveda, ker smo se cel dan po jezeru drsali). Prosim, da so poslušali tiho, če ne zahtevam, da naj gredo ven. — Kurili smo že ob petih zjutraj, pa ni nič pomagalo; potem sem dal gšč. Drolovi v prvem razredu napraviti še

eno peč, sam sem pa rajše potrpel. (Klici: Revež!) V novi šoli pa ni bilo nikdar tako mrz, da bi se ne moglo izhajati. Čemu pa se prej ni nihče pritožil. (Ker ste se bolj brigali za šolo!) Tudi sem za kurjavo in za potrebo tako malo porabil, kakor nikjer drugod ne tako malo. (Zakaj pa, saj je občina pripravljena vse plačati.) V Radovljici potrošijo še enkrat toliko. V Šiški je tak mrz, da imajo v šoli včasih po 3°—5° C, pa se nihče ne pritoži. (Mi pa nismo v Šiški. Imate li najslabšo šolo za zgled?) Kar se tiče pa kabineta, smem jaz dejati tja drva, posteljo za dekle in kar hočem, pa mi nihče nič ne more. — Zakar pa g. župan napada Verderberja, je neosnovano, ker je bil za svoje dejanje že obsojen in če je človek svojo kazeno prestal, se mu ne sme več očitati. (On pa drugim po nedolžnem sme.) Za tiste nedostatke, ki mu jih pa Ti, g. župan, očitaš, Te bo pa g. Verderber že tožil. („Glih prec“ lahko, koj jutri.) Zakaj pa ga Ti nisi tožil? (Saj ga še vedno lahko.) — In tako slamo je Rus naprej mlatil, z vsem govorom ni dokazal prav nič. — Razpravljalo se je potem o nakupu gradn, ladišča, napravi cest in drugih občinskih zadevah, nakar da župan besedo g. Ivanu Pretnarju.

Gosp. Pretnar govori približno tako-le: Kakor veste, je današnja seja morebiti zadnja pred volitvijo. Povsod je navada, da se može, ki so storili kaj posebnega za občinski blagor, imenuje za častne občane. Tudi mi imamo več takih mož, ki so se trudili za našo občino in zato predlagam, da se volijo za častne občane sledeči gg.: Dr. Andrej Ferjančič, dr. Janko Vilfan, dr. Karel Triller, dr. Josip Plemelj in ljubljanski župan Ivan Hribar. — Pri vsakem je navedel zasluge, ki so si jih stekli za Blejsko občino.

Ta predlog je kaj neprijetno dirnil nekatere gg. pri občinskem odboru. Nadučitelj Rus pripomni, da v principu ni proti temu, da se voli častne občane — vendar je pa to tako važna reč — da se to more zgoditi le v tajni seja po volit-

vah in zato se tudi on vzdrži glasovanja.

Trgovec in krojač Ivan Rus pa je tudi v lepih trazah povedal, da je z nadučiteljem istih misli. — „Več odkritosrčnosti, več zaupanja in medsebojne sporazumnosti bi bilo treba, in potem bi šlo tudi brez častnih občanov.“ Te krilate besede so utemeljevale, zakaj se vzdrži glasovanja.

Župan da Pretnarjev predlog na glasovanje, ki je bil sprejet in s tem je bila seja končana.

„Več odkritosrčnosti, več zaupanja naj bo“ — tako je vzkliknil Rus pri seja. V četrtek 30. avgusta — torej par dni pred tem — pa so imeli on in njegovi največji prijatelji tajen shod pri Petranu. Na tem shodu so se v bratskem zaupanju našli tile pristni odkritosrčnejši: „liberalci“ nadučitelj Rus in klerikalni agitator Tavčar Miha — zavedni Slovan major Stuchly in nemški klerikalec dr. Stengel. Voznika Berc in Pogacar, katerima se ni čuditi, da sta se udeležila shoda — saj vemo, da jima ni nobena reč všeč in bosta, kakor se govori, ustanovila novo — ne klerikalno, ne liberalno, ne nemško, ne socijalno in menda tudi ne kitajsko stranko. — Opozarjamo, da se je ta shod vršil „pri Petranu“ in da je sedanjí lastnik Černe tudi ud te lepe kolobocije. Vsak napreden Slovenec ve, da tam, kjer ima njegov nasprotnik shajališče — ni prostora zanj.

Shod je bil strašno tajen, a vendar smo zvedeli imenitne tajnosti. V svoji gorečnosti so gospodje že delili častna mesta med seboj. Prevzeli so pa radi efekta tudi nemškega bankirja Mayerja. Župan bo Rus — ali major Stuchly — ali Mayer. Svetovalci Tavčar Miha i. dr. Župniku se bo seve dalo kaj na izbiri.

Taka je torej odkritosrčnost in doslednost!

Vsakdo pa naj sodi sam o zvezi teh mož vseh strank.

LISTEK.

Kragujevac in Niš.

Potovanje slovenskih igralcev po slovenskem jugu ni imelo namena proslavljati našo gledališko umetnost. Zato smo tudi mnogo preskromni. Pač pa smo zaupali sami v sebe in v umetnost, da si vsaj priborimo zaslužen priznanje. To se nam je tudi posrečilo.

Predno smo odpotovali iz Belgrada v Kragujevac, povabila nas je češka kolonija v svojo „Besedo“, želeča, da čuje nekaj narodnih popevk.

Vozili smo se proti Nišu z brzovlakom.

Na postaji „Lapovo“ izstopimo, da presedemo na vlak, ki vozi v Kragujevac.

Tu se prijavi gospod in vpraša: „Ste li vi gospod Danilo?“ Ko to potrdim, pristopi dvaindvajset častnikov v uniformi, ki se nam predstavijo in nas povedejo v restavracijo, kjer je bil pripravljen „šorbet“.

Vsem na čelu je bil gosp. Jovo Jovanović, učitelj in urednik „Prosvjete“ ter mestni odbornik v Kragujevcu.

Kmalu smo zopet sedeli v vlaku. Ciganska godba zavrila, ki so jo vrli častniki privedli seboj in med vožnjo smo igrali kolo preko dveh vagonov.

Prva predstava v Kragujevcu je bila določena za 4. uro popoldne v veliki dvorani gimnazije.

Omeniti moram, da je Kragujevački list „Javnost“ nam v pozdrav prinesel listek ter v najlepših besedah pozdravljaj idejo tega našega pota v Srbijo in da je Kragujevac srečen, da nas prvi po Belgradu sprejema kot goste.

Po prvi predstavi in koncertu smo bili pozvani v hišo gospoda Dukića, pisatelja in urednika; gospa Dukićeva je sestra ministra.

Praznovala se je v tej hiši zaročka pastorke gospe Dukićeve s častnikom srbske vojske.

Zbrana je bila vsa elita na velikem vrtu. Postreglo se nam je po srbskem običaju na srebrnih krožnikih sladkim in črno kavo in mize so se

šibile od jedil in raznovrstnih pijač. Muditi se nismo smeli dolgo, ker je bila druga predstava pred durmi, a odreči se vabilu, da igramo „kolo“, ni bilo mogoče. Te prelestne črnooke Srbinje so bile premamljive.

Za drugo predstavo v gledališki dvorani „Hotel Takovo“, se je občinstvo kar trgalo za vstopnice in mnogo jih je moralo zapustiti gledališče, ker je bila dvorana prenapolnjena.

Da se je naša predstava vrlo dobro obnesla, mi ni treba pripomniti, a naše igre so toli dopadale občinstvu, da je pisatelj g. J. Jovanović nas prosil zanje, da jih prevede in izidejo v mali srbski biblioteki. Naše igralko so bile odlikovane z najlepšim cvetjem in aplavza ni bilo konca.

Koncertne točke je spremljala na klavirju Zagrebčanka gospica Jelisava Petrović, ker je bil g. Ranek odpotoval v Ljubljano. Drugi dan smo dobili vse polno pozivov.

Artiljerija je praznovala 100letnico velike in slavne Mišarske bitke. Komandant artiljerijskega voja je odpisal tri častnike, da nas povedejo na slavnost. Sprejeli so nas kar naj-

vljudneje in sluge so nam takoj v srebrnih posodah nudili sladko in curenko žito, delikateso, ki je mi ne poznamo. Vojaška glasba je svirala in oficirji so odvedli naše igralko v kolo. Zahvalil sem se za prijazno vabilo in napitnica je sledila napitnici. In še tu so slavili našega rojaka g. podpolkovnika Vukasovića-Stibila.

Povabljeni smo bili tudi na dom g. profesorja Meissnerja in njegove ljubeznive gospe, odlične slikarice, kjer nas je čakalo mnogo dam. Gostoljubna hiša g. profesorja in njega soproje nam je nudila vse mogoče.

Pelo in muziciralo se je, a čas je le prehitro potekel. Morali smo se odzvati vabilu oficirskega zbora, na večerjo v hišo originalnega oštirja, ki se je udeležil Prešernove slavnosti v Ljubljani, in ki mu je naš „eviček“ toli ugajal, da ga ne more prehaliti. Pritoževal se je, da je na slavnostnem prostoru vsled žeje toli trpel, a iz vrste se ni upal, da se od svojih drugov ne loči. Mož je toli trpel, ker je izvanredno velik in tolst in je rekel, da Prešerna nikdar ne pozabi. Prihodnje dopoldne smo posetili g. Jovo

Jovanovića in tu smo našli vse polno znancev. Slike: našega župana, dr. Tavčarja, Šišenskega pevskega zbora in mnogo drugih.

Ogledali smo si promenado in mesto in popoldne posetili g. gradonačelnika, daljnega soročnika srbskega kralja, v novo zgrajeni mestni hiši. To je palača, iz srbskega mramorja, ki bi delala čast vsakemu velikemu mestu. Tukaj smo tudi izvedeli, da je naš župan g. Hribar poznat v Kragujevcu in da je potoval po lepi Šumadiji.

Zvečer je bila tretja predstava, „Čevljar baron“, koja je posetila vsa inteligenca.

„Javnost“ je nam napisala drugi dan najlaskavejšo kritiko.

Poslovili smo se od gostoljubnega občinstva v Kragujevcu in od gospoda Jova Jovanovića, kateri se je toliko trudil, da je bilo naše bivanje v lepi Šumadiji nam najprijetnejše, in ljubezniva gospa Bossa Meissner nam je poslala ljubke darove v spomin.

Zopet nazaj v Belgrad; a tu nas je čakal poziv v Šabac. Gosp. Milan

Česko-ogrsko zблиževanje.

Dunaj, 5. septembra. Poslanec Ugron je priobčil v „N. Wr. Tgbl.“ članek, v katerem izvaja: Česko državno pravo ni zastarelo po bitki na Beli gori, kakor ni zastarela po bitki pri Vilagošu. Ogron pravica do samostojne države. Sicer pa uči tudi zgodovina, da zveza s Čehi ni nič novega in nič nemogočega. Take zveze zbudi čut potrebe. In taka potreba je tudi sedaj. Avstrijska državna oblast ne spoštuje niti plemen niti jezika prebivalstva poedinih avstrijskih pokrajin, in dasi nemški element ne predstavlja ničesar drugega kot močno manjšino, vendar ga oktroira vsaki javni napravi. Državne naprave pospešujejo le nemške interese ter žrejo na interesih slovanskih narodov. Država služi le manjšini: nemška je diplomacija, nemška armada. Vse to tlači in žali Čeha, kakor je tudi nevarno Ogrski. Ogrska družba, ki daje smer državnemu ustroju, je voljna skleniti s Čehi zvezo na temelju vzajemnosti, ker bi z njihovo pomočjo zdobili vladu Dunaja, zdobili bi vladu Nemcev, ki dajejo podlago vsenemškemu stremljenju in s tem preprečili, da se Avstrija ne prikloni Nemčiji.

Budapešta, 5. septembra. Včeraj se je tukaj in v Pragi ustanovila „Ogrsko-češka kmetijska in trgovinska zadruga“, ki ima za namen gospodarsko zблиževanje med Čehi in Madžari.

Lvo'v, 5. septembra. „Slovo Polskie“ svetuje Nemcem z ozirom na pobratimstvo med Čehi in Madžari, naj se pobratijo z avstrijskimi Poljaki.

Carinski konflikt s Srbijo.

Belgrad, 5. septembra. Uradno se poroča, da bo srbska vlada res v kratkem storila primerne korake pri dunajski vladi, da se napravi za obe strani pravična podlaga za nadaljevanje trgovinskih pogajanj. Ako pa se to ne doseže, še zaradi tega Pašićevo ministrstvo ne odstopi, pač pa se bo srbska vlada požurila, da sklene z drugimi državami trgovinske pogodbe.

Nov tiskovni zakon v Srbiji.

Belgrad, 5. septembra. Minister notranjih zadev Protić je predložil državnemu svetu načrt za spremembo tiskovnega zakona, češ, da sedanji tiskovni zakon v raznih ozirih ne odgovarja državnim interesom.

Bolgarija in Turčija.

Carigrad, 5. septembra. Turška vlada je razposlala nedavno okolišne velesilam ter jih opozorila, da se Bolgarija ob mejah oborožuje. Vse velesile so poslane Turčiji pomirjevalne odgovore.

Dogodki na Ruskem.

Policijsko ministrstvo.

Petrograd, 5. septembra. Ministrski predsednik je naročil svojemu namestniku Makarovu, naj izdela načrt za policijsko ministrstvo, ker je car izrekel željo, naj bi se poli-

cijske zadeve podredile posebnemu ministrstvu.

Osvoboditev ujetnikov.

Varšava, 5. septembra. Ravnatelj trdnjavijskih ječ so ponoči ustrelili vojaki, ki so imeli v trdnjavi stražo. Potem so razstrelili vrata k podzemskemu zaporom ter osvobodili 56 članov revolucijskega odbora. Vojaki so z osvobojenimi vred pobegnili.

Preiskava vojaškega punta v Sveaborgu.

Petrograd, 5. septembra. Preiskava zaradi vojaškega punta v Sveaborgu je končana. Izkazalo se je, da se je punta udeležilo 150 Fincev. Obtožene bo sodilo vojno sodišče, kateremu bo predsedoval general Gončarov, ki ga je določil car.

Ovadihi v armadi.

Petrograd, 5. septembra. Vojno ministrstvo namerava pri letošnjih vojaških naborih sprejeti tudi več ovaduhov, ki bi naj nadzorovali vojake. Seveda se bo na ta način v armadi še bolj širila demoralizacija.

Položaj na Finskem.

Petrograd, 5. septembra. Tudi na Finskem so ropi in umori na dnevnem redu. Nedavno so v Helsingforsu pri belem dnevu štirje namerniki napadli železničnega blagajnika Teykanda ter mu vzeli 20.000 rubljev, s katerimi je hotel delavce izplačati.

Svoboda Židom.

Petrograd, 5. septembra. Ministrski svet je podelil Židom pravico, da si smejo odpreti nižje in srednje šole na podlagi splošnih državljskih določil.

Civilni zakon na Španskem.

Rim, 5. septembra. Kralj Alfonz je podpisal dekret, s kateri se uvede za Španijo obvezna civilna poroka.

Revolucija v Mehiki.

London, 5. septembra. Iz Mehike prihajajo vesti, da je z vsakim dnem pričakovati izbruh revolucije. V 40 mehiških mestih je revolucija že organizovana. Revolucija je naperjena proti amerškemu uradništvu.

Dopisi.

— Iz Idrije. Novi občinski odbor idrijski se je resno lotil dela. Razni odseki delujejo najmarljiveje in premotivirano vestno razna dela v upravi sami kakor tudi v zadevi občinskega gospodarstva. Pri posvetovanjih odsekov kakor tudi v plenumu občinskega odbora je zavladal parlamentarni ton, pozna se, da ni več klerikalnih kričev. Nesposobnih za stvarno polemiko. Tvarina za občinske seje je že v odsekih pripravljen in odbor ima lahko delo. Z veseljem je pozdraviti radikalni preobrat v upravi naše občine. Zadnje seje je imel občinski odbor v torek 28. m. m. Zbralo se je 24 odbornikov. Več naprednih odbornikov se je pogrešalo, ki sicer niso bili zadržani. Po običajnem pozdravu županovem je poročal o pregledu občinskih računov za l. 1905 v imenu finančnega odseka svetovalec Anton Kristan, ki je skupno z od-

bornikom Franov Šinkovcem pregledoval račune. Njegovo poročilo se doslovno glasi: „Podpisana pregledovalca sta pregledala račune za l. 1905, primerjala jih vpisanim, ogledala si vsebino računov. Vtis, ki sta ga prejela in ki ga imata, je naslednji: mestno knjigovodstvo se je znatno poboljšalo — v knjigah vlada red, so čedne, pregledne tako, da je kontrola zelo olajšana. Prigovarjate tem nedostatkem v obče: 1. Pobotnice nimajo glade kolekovanja nobene enotnosti. Nekatere so kolekovane, nekatere ne. Mestni uslužbenici (uradniki, pomožno osebje, profesorji) sami nimajo enotnosti glade kolekovanja. Treba je tu definitivnega sklepa: kaj se kolekuje in kaj ne. 2. Pobotnice, računi, protipisi niso pravilno podpisani — na večini je podpisan le prejemnik, ne pa tudi župan oziroma njegov namestnik. Vendar v tem pogledu sta že mesec november in december zdato zboljšana. 3. Pri mnogih računih ne dostaja izkaza resničnosti teh — n. pr. računi Grudnovi, Šepetavčevi, Šerak & Plevnikovi itd. Pri vseh teh računih manjka izkaza, zakaj se je to vse in ali se je res porabilo. Pregledovalca niti v najmanjšem ne dvomita, da bi se to ne dodalo, ali izkaza ni. 4. Pregledovalcema se zdi nepravilno, ako župan svoje lastne račune sam kvitira in sam podpisuje v izplačilo. Sploh sta pa nazora, da ni pravilno, ako je občinski odbornik sploh liferant za občino, kamo-li, da je župan sam liferant. 5. Pravilno se pregledovalcema ne zdi, da se računi liferantov za mestni zaklad zadostno ne ločijo, ker to otežuje pregled. Prav bi bilo, da bi bili računi za mestni zaklad posebej, za ubožni posebej. V posameznem je prigovarjati: 1. Za račun 64 K za plašče nočni straži ni proračunjenega dovoljenja. 2. Pobotnico za 1100 K za gasilce je podpisal Šepetavec kot župan ter kot načelnik gasilcev. 3. Peč za Čitalnico je stala 37 K — izdatek brez proračuna. 4. Pobotnica za 31. jan. ima izdatke za dela, ki bi jih realni kurjač sam opraviti moral. 5. Pobotnica 26. marca se glasi 27 K 40 v., v dnevniku je vpisano 22 K 40 v. 6. Realni sluga ima zastoj razsvetljavo — občina mu jo plačuje, kar ni pravilno. Vrt ima zastoj — brez dovolitve. 7. Nadure profesorjev bi se morale utemeljiti, 1000 K se je izdalo za nadure, ali utemeljitve ni. Veroučitelj A. Plečnik ima plače 2400 K — ima 14 ur na teden, in že se mu za 13 in 14 uro plačujejo nadure. 8. Pobotnica št. 187 kaže, da se je premalo pazno izplačevalo. Zidarski mojster Likar je porabil 13 vreč cementa in ga je zaračunal občini s 3 K 60 v., vreč pa ni občini nazaj dal. Cement stane 3 K 60 v. z vrečo; ako je zaračunal s 3 K 60 v., moral bi občini vreče vrniti, če ne pa bi moral zaračunati cement s 3 K 20 — Računu bi moral biti priložen izkaz: ali je res toliko vreč vzel oziroma porabil. 9. Račun 345 podpisal župan in trg. Šepetavec sam. 10. Poprava javnih ur je bila zelo draga — isto je bilo z napravo električnega zvonca v ubožni hiši. 11. Izdatek 600 K obrtni šoli je podpisan le po županu dvakrat. 12. Ledenica je stala 438 K — zdi se, da so ti troški zelo veliki. 13. 25 K, ki se jih je plačalo za prostor v gostilni za nabor, se zde malo previsoki. 14. Star les za čumnat je veljal 137 K — liferant Paa — pregledovalcema se zdi malo visok. Manjka navedbe, kaj in koliko komad stane. 15. Da se je napravil vrt realnemu slugi, je plačala občina 12 K — ne da bi se to kje vpisalo v dohodke. Ali je dolžna občina realnemu slugi dati

brezplačno popraviti vrt? 16. Pobotnica 444 je vpisana s 66 K 66 — dasi se glasi na 68 K 66 v. 17. Barvanje ograje pri realki je stalo 148 K 28 v. Ni navedeno, kako se je to naredilo — nobenega podpisa ni za resničnost potrebe izdatka. 18. Opaža se, da so pri vseh občinskih delih le eni in isti — rodbina Pajer je askurirana na obč. delih, kar gotovo dobro ne vpliva. Sploh se da mnogo prigovarjati v pogledu dela v lastni občinski režiji izvršenega. 19. Pobotnica 461 se glasi na 7 K 50 v. manj, kakor je vpisano. 20. Pobotnica 470 za barvanje strehe 239 K 66 K popogreša izkaza potrebe oziroma istine. 21. Pobotnica 539 se glasi na 43 K 70, vpisano 42 K 70. 22. Pobotnica 583 izkazuje 100 K, ki so bile izdane za imenik davkoplačevalcev! Ali je to potreba? 23. Pobotnica 852 izplačano 2 K preveč. 24. „Čitalnico“ popravilo 82 K 80 brez proračunskega dovoljenja. 25. Predujmi v znesku 1445 K 81 so malo previsoki. S predujmi je imela občina že žalostne izkušnje. Treba je torej biti pozornim. 26. Pri računih Šepetavca (545 K 86 in 155 K 84) manjka (poleg dejstva, da ne vpliva ugodno, da je župan liferant) dokazila vrednosti oziroma istinosti. Imel bi biti podpis prevzemnika. 27. Kurjava v realki stane 2549 K 14 v.; proračun je prekoračil za 1249 K 14 v. Za enkrat (pridržuje si vse daljše predloge) predlagata, da se računi za l. 1905, temelječi na blagajničnem preostanku iz l. 1904 ter na odobrenem proračunu za 1905 odobre. Finančni odsek pa na podlagi poročila računskih pregledovalcev stavi predloge: I. Glede dobave potrebščin za občino veljaj pravilo, da župan nikoli ne sme ničesar dodavati, isto veljaj za vse občinske odbornike; izjemoma se sme naročiti pri odborniku, ako to dovoli dotični odsek. II. Glede sluge se pozivlja županstvo, da vse neproračunjene in nepravilne izdatke opraviči oziroma skrbi za povrnitev oziroma dovoljenje. III. Glede uprave ubožnice. Nalaga se ubožnemu odseku, naj pretresa celotno stanje mestne ubožnice ter naj sporazumno s finančnim odsekom ukrene, kar je potrebno. Poročevalec A. Kristan še natančneje utemeljuje stajenje predloge. Župan, ki bi pa moral oddati predsedstvo pri tej debati kateremu izmed svetovalcev, pojasnjuje k posameznim točkam. Realnemu slugu se je vrt pri splošnem uravnavanju prostora krog realka le nasul. Radi nadur kateheta Plečnika se je obrnil do realnega ravnatelja, ki je mnenja, da je Plečnik opravičen zahtevati plačila za nadure. Za ledenico se je v istem računu plačalo tudi napolnenje. Za naborni prostor pri Didiču se je vedno plačevalo, zato je tudi on dovolil izplačati 25 K. V računu za barvanje strehe je tudi nje popravilo. Za sestavo imenika se je tudi vedno plačevala nagrada dotičnemu uradniku. Glede njegovih računov pa je odredil, da se vodi inventar, iz katerega se lahko razvidi, da so vse zaračunjene reči bile resnično oddane. V odgovoru poudarja Kristan, da nikakor ne dvomi o resničnosti dobave, vendar je težko kontrolirati, recimo Kosove račune za mestne vožnje. Po njegovem mnenju tudi ni nikakor opravičen tirjat veroučitelj Plečnik za svojih 14 tedenskih ur poleg lepe plače še posebne nagrade. Profesor Pirnatu so se izplačale nagrade za nadure celo za čas, ko je imel dopust. Tako ne sme biti! V občini naj vlada predvsem red in redno gospodarstvo. Pri glasovanju se sprejmejo soglasno predlogi pregledovalcev in predlogi finančnega odseka.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. septembra.

— Proti „Miru“ je zdaj „Slovenec“ začel hujskati tako, kakor bi bil zatajil katoliško vero in šel med losvonromovce. To hujskanje „Slovenčev“ je jako karakteristično. Doslej smo mislili, da list, ki nikdar in nikjer ne greši proti katoliškim principom, ostane katoliški list tudi tedaj, če slučajno ni zadovoljen z dr. Šusteršičem in z njegovo stranko. Zdaj vidimo, da to ni res. „Slovenec“ predstavlja „Mir“ kot liberalen list in pozivlja duhovščino na bojkot tega lista. Kdor torej nasprotuje dr. Šusteršiču in njegovi stranki, je liberal, četudi sicer dosledno zavzema katoliško stališče. Iz tega izhaja, da ni več katoliškega mišljenja, kdor priznava nauke in izpolnjuje zapovedi katoliške cerkve, marveč samo še tisti, kdor stoji ob strani dr. Šusteršiča in „Slovenca“ ter izpolnjuje njih besede. Katoliška cerkev sta samo dr. Šusteršič in „Slovenec“.

— Izgredi na Reki. Italijani so začeli že v soboto, ko so se pripeljali Sokoli iz Dalmacije, demonstrirati. Dalmatinski Sokoli in reško-sušaški so šli v soboto s Sušaka na reški kolodvor, da se popeljejo v Zagreb. Sprejelo jih je 60 — policajev z ultra italijanskim policijskim ravnateljem na čelu in Lahi so zvižgali. Policijski ravnatelj Attilio Dolcemi je prepovedal godbi svirati po mestu. V torek so se vrnili dalmatinski Sokoli v družbi s češkimi Sokoli in pri tej priliki je prišlo do že včeraj popisanih izgredov. Italijani so jo pošteno skupili. Pri kavarni „Evropa“ so Lahoni metali kamenje, krožnike in čaše na Sokole. Zdaj je te minule potrpežljivost in naklestili so Italijane da bodo pomnili. Seveda so bile pri tem pobite vse šipe. 60 Italijanov so sokolske pesti poštene „ohladile“ butice. Italijani so bežali na vse strani, streljaje pri tem iz revolverjev. Ko so se potem Čehi in Dalmatinci vkrcali in je bilo le nekaj malo Sokolov še na Reki, je Lahom zopet zrasel greben. Nemiri so se nadaljevali celo noč. Lahi so pri hrvatskih in slovenskih kavarnah razbili okna in vse kar so mogli razbili. Pri ti priliki so tudi pokradli, kar se je dalo. Na vseh koncih in krajih je prišlo do bojov. Čez 80 ranjenecv se je oglasilo na rešilni postaji, kjer so jim obvezali rane; med ranjenimi je kakih 60 Italijanov in 20 Hrvatov. Težko ranjen je bil urednik Supila, brat poslanca in glavnega urednika „Novega Lista“ Fr. Supila. Med demonstracijo Italijanov pred uredništvom „Novega Lista“ je neki policaj trikrat s sablo udaril Supila po glavi. Supila so morali prenesti v bolnico.

— Gospod Ornič nima korajžer! „Gospod Ornič, župan, načelnik krajnega šolskega sveta, načelnik okrajnega za-

Dalje v prilogi.

Sajocki nam je dal nova navodila za potovanje. Vozili smo se s parnikom v Šabac. A tudi tu smo biti bratsko sprejeti. Nastanjeni smo bili v hotelu „Europi“, kjer je tudi velik gledališki oder. Prav za nas so napravili nove kulise; imeli smo tri predstave.

Šabačko občinstvo in oficirji so nas najlepše sprejeli. Veliko se je trudil za nas g. Majo Bosković, dr. Baić in dr. Gjorić.

Tamošnje stalno gledališče pa nas je povabilo, da z njim obenem priredimo predstavo, katera je tudi vrlo uspela in je bilo pravo z edine nje slovenske umetnosti s srbsko. Našli smo pa tu dva naša kolega angažovana.

V Šabcu imajo stalno gledališče a kazini in veliko na novo zgrajeno areno za poletne mesece.

Naše pevske točke je spremljala na klavirju lepa blodinka, gospa Markovićeva, soproga gospoda sodnika, iz posebne prijaznosti do Slovencev.

Gospod dr. Gjorić je povabil več častnikov in nas v svojo gostoljubno hišo. Njegov sin in hčerke so nam svirali dobro poznano srbsko narodno

pesem, ki se igra in poje pri nas v neki narodni igri. Zabava je bila domača in neprisljena, petje se je vrstilo z deklamacijo in kolo se je igralo do večera. Na edinstvo Slovencev in Srbov se je pilo petnajst let staro vino in da se ne pozabi ta moment, smo bili vsi v veliki skupini fotografirani.

Priznati moramo, da imajo naši srbski bratje mnogo več smisla za gledališko umetnost. Ni mesteca v Srbiji, kjer bi ne bilo vsaj ene gledališke dvorane z odrom, polno je diletantov, ki uprizarjajo ne samo srbske narodne igre, nego tudi prevode ruskih, poljskih in nemških iger.

V bližini Šabca je grobje kneza Semberije, katera igra se je predstavljala na našem gledališkem odru pretekle sezone.

Neprestana nevihta nas je vezala tri dni na hotel, a v odškodnino smo imeli najlepšo družbo častnikov, ki sigurno ostanejo vsakemu izmed nas v najlepšem spominu. Težko se nam je bilo ločiti od teh ljubeznivih gospodov, ki so bili toli poštvovalni, da so nas ob 4. uri zjutraj čakali s

trema ekvipažami, polnimi cvetja in nas spremili skoro do pol ure oddaljene postaje parobroda in še preko meje na avstrijska tla.

Predstave v Sremskih Karlovcih in Rumi ne bodem opisoval, ali poslednja nam je naklonila prijateljstvo grofa Pejačevića.

Zopet nas je privedla pot v Belgrad, odkoder smo potovali dalje v Niš.

Niš je največje mesto v Srbiji poleg Belgrada in najzanimivejše.

Naš prihod je bil javljen in profesorji gimnazije so bili toli ljubezni, da so nam poslali dijake-maturante v hotel za informacije.

Posestnik gledališke dvorane pa tudi ni hotel zaostajati ter je na svoj trošek po odnotnem slikarju dal prenoviti ves oder.

Takoj, ko smo se pojavili na niški promenadi, so nas obkolili različni gospodje uredništva in vojske. Naravno, da sem napravil potrebnih vizit, pri „gg. gradonačelniku in komandantu vojske, gimnazijskem profesorju Gavriloviću in pri ravnatelju g. Nikšiću, ki se posebej no zanimalo za g. dr. Ilešića in gosp.

Aškercu. Vprav veselilo me je, da imajo naša veleuma v taki časti.

Zanimanje za našo predstavo je bilo veliko in še pred večerom so bili razprodani vsi sedeži.

Občinstvo je sledilo našemu petju in igram z neko slastjo in odbravalo točko za točko.

Kako prekipava tedaj srce igralcem ob takih prilikah, in umetnik čuti neke niti, ki spajajo občinstvo z njim, in takrat vloži v svojo vlogo vse, kar ima, srce in dušo.

Živahen aplavz je končal predstavo, ki ni odjenjal, dokler se ni vsa družba še enkrat zahvalila za priznanje.

Občinstvo je zasedlo restavracijske prostore in nas aklamiralo pri vstopu ter nas povabilo v svojo sredino.

V vnešenih besedah nas je pozdravil Slovenec kot umetnike in kulturonosce in brate prof. Gavrilović, in napil slovenskemu gledališču, narodu in nam kot zastopnikom Slovencev.

Drugi dan je bil ponovljen izlet v „Čele kulo“. L. 1809. so Turki

po znani bitki uzidali 300 srbskih glav v kulo, v sramoten znak srbske pobjede, a za Srbe je to svetinja.

Jaz sem zamudil izlet, ker me je skrb za drugo predstavo zadržala v hotelu.

A pripelje se v svoji ekvipaži častnik, da me odvede za ostalimi izletniki.

Moji so odšli ko pridemo do „Čele kule“, našli pa smo kompanijo novincev s svojim poročnikom, ki jim je razlagal pomen one bitke.

Vojaki so se morali odstraniti iz kapele in sem zapisal v knjigo svoje ime. Takoj sem dobil vtisk, da je srbska vojska prava narodna vojska.

Druga predstava je bila istotako obiskana kot prva, občinstvo se je kar trgalo za vstopnice. Igra Medved je dosegla poleg naših narodnih pesmi najlepši uspeh.

Pozno v noč smo se ločili od tolikih znancev in pobratimov, klicaje nam na snidenje.

Spomini na divno Srbijo nam ostanejo globoko vtisnjeni in različna darila, ki smo jih prinesli seboj v domovino, ohranimo kot drage svetinje. Danilo.

stopa, deželni poslanec, life-
rant občine, vi ste lažnjivec!
Tožite nas in mi vam bomo
tudi pred sodnijo dokazali!" — Tako je pisal "Arbeiter-
wille" že pred enim mesecem, ali do
danes še gosp. Ornig ni vložil tožbe.
Komu še ni v spominu, kako se je
brnil Ornig iti pred ljubljanske slo-
venske porotnike! No, in sedaj bi
se vršila tožba v Gradcu, kjer
so porotniki vendar sami
Nemci — ali Ornig zopet nima
korajže. Mi Slovenci ptuj-
skega okraja pozivljamo g.
Orniga kot načelnika okraj-
nega zastopa, da toži ome-
njeni list ali pa odstopi od
načelnštva okrajnega za-
stopa!

— **Dalekosežna razsodba ka-
sacijskega sodišča.** Senat kasaci-
jskega sodišča je izrekel, da more
državni pravdnik predlagati even-
tualna vprašanja porotnikom tudi še
potem, ko so že zanikali glavna vpra-
šanja ter obtožbenca oprostili. Raz-
sodba je zbudila v jurističnih krogih
strmenje, ker sedaj bodo lahko drž.
pravdniki stavili porotnikom vedno
le glavna vprašanja, in šele potem,
ako ta zanikajo, dobe še eventualna
vprašanja.

— **Naroden škandal.** Na pošti
v Nabrežini in sicer nad glavnim
uhodom se blišči napis "I. R. Ufficio
postale e telegrafico". Samolaški na-
pis v narodni Nabrežini. Tu je vsak
izgovor jalov. Pošta nima z južno
železnico nič skupnega in zato je ta
napis nedopusten. Naj se županstvo
pritoži na pošto ravnateljstvo.

— **Klerikalna surovost.** Hlapec
škofove svakinje je umoril svojo lju-
bico, ko jo je spravil preje v ne-
srečo. Ženska je bila stara 40 let,
hlapec pa 23. Žrtev hlapčeve suro-
vosti se gotovo vsakemu zasmili v
sre. Ne pa tako našim klerikalcem.
Ti odpravljajo hlapčev umor!
Tako se je snoči neki najvernejši
"Slovenec" pristaž izrazil o umoru
z besedami: "Prav je, da jo je,
saj je bila že stara škatlja",
njegova hči, istotako fanatična kleri-
kalka je pa dejala: "Ako je ni mi-
slil vzeti, je prav, da jo je
umoril, je vsaj vsega konec".
Tu se zrcali vsa podivjanost in suro-
vost naših klerikalcev, tu se vidi
kakšni postanejo ljudje, ki imajo v
rokah "Slovenca". Po pojmihi naših
klerikalcev je najboljša, da se ženske,
ki nastopijo svoje 40 leto, pomore,
ker postanejo s tem letom stare
škatlje! Prav katoliško! Ali hoče
"Slovenec" vedeti ime tega svojega
pristaža? Ali bi morebiti mladi Go-
stinčar rad to zvedel? Z imeni smo
na razpolago.

— **Morilec Alojzij Župevec** je
po poklicu sicer skromen hlapec in
je služil kot tak pri škofovi svakinji
gospe Jegličevi, ali vzlic temu je
imel mož svojo veljavo v klerikalnih
krogih in bil znan po svojem "poli-
tičnem" delovanju. Morilec Alojzij
Župevec je bil neke vrste nadorel.
Nastopal je na vseh shodih, kjer so
klerikalci delali zgago. Na Župevca
se je klerikalna stranka vedno lahko
zanašala, kadar je potrebovala ljudi,
ki bi razgrajali in razsajali. Na zad-
njih shodih v "Mestnem domu" je
morilec igral veliko vlogo. Tuli je
in razgrajal kakor bi bil obseden in

psoval liberalce prav po klerikalno.
Vsled te svoje vneme, je bil med
klerikalci seveda zelo "obrajtan" in
"Slovenec" je dragega somišljenika
varoval še včeraj s tem, da je prikril
njegovo ime ter le zapisal, "aretovali
so nekakega hlapca".

— **"Prosveta".** Akad. ferijalno
društvo "Prosveta" naznanja, da od-
vori v soboto, dne 8. t. m. svojo XI. javno
ljudsko knjižnico v Veliki
Loki pri Trebnjem v zvezi z
ljudko veselico, katere spored je bil
že objavljen v včerajšnji številki tega
lista. — V nedeljo, 9. t. m. se vrši
otvoritev XII. ljudske knjižnice
v Radomljah pri Mengšu. —
Delajo se tudi priprave za ljudski
knjižnici v Dragin in Kranjski gori.
— Akadem. ferijalno društvo
"Prosveta".

— **Nezgodba polkovnika Vuče-
tića.** Neposredno pred zaključenjem
manevrov 3. voja, ki so se vršili pre-
tečene dni okoli Kočevja, je padel
polkovnik Vučetić tako nesrečno s
konjem, da je prišel pod konja.
Zdravniki izjavljajo, da se polkovnik
ni hudo poškodoval, kar bo gotovo
razveselilo vse Ljubljance, ki čislajo
splošno priljubljenega polkovnika.

— **Kmeti sko potujočo pota-
vanje.** Udeleženci kmetijskega po-
tovanja po južnem Tirol-
skem, Gorenji Italiji in Furlaniji, so
odpotovali pod vodstvom deželnega
komisarja g. Fr. Gombača z vče-
rajšnjim popoldanskim gorenjskim
vlakom naravnost do Bolcana. Od tod
se podajo v Meran, potem v Trident
ter čez Gardsko jezero v Milan k
svetovni razstavi. V Milanu ostanejo
dva do 3 dni, t. j. do 11. t. m. Velika
sporočila naj prizadeji pošljijo post-
restante — Milano.

— **Predkomisija.** Železniško
ministrstvo je izdalo grofu Ivanu
Harrachu na Dunaju skupno z dr-
žavnima poslancema dr. Ivanom su-
steršičem in Francem Šuklje-
tom, odvetnikom dr. Alojzijem Ho-
mannom na Dunaju, županom Ivan-
om Hribarjem in predsednikom
kranjske trgovske in obrtne zbornice
Josipom Lenarčičem dovoljenje za
tehnična predela za železnico od
Novega mesta čez Semič in Gradec
do Metlike z odcepljenjem od Gradca
do Ormolja. Dovoljenje velja za
eno leto.

— **Iz Jarš pri Domžalah.** O
priliki blagoslovljenja nove šole v
nedeljo, dne 9. t. m. se priredi na
vrtu g. V. Tiča veselica, koje čisti
dobiček je namenjen za revno šolsko
mladino.

— **Ogenj.** V soboto je pogorel
Anton Lesjak v Pirajnovici pri
Brdu kozolec, pod in hiša, sosedu
Francu Zupančiču pa koč. Prvi ima
škodo 3000 K, Zupančič pa 1000 K.
Zažgal je 6 leten otrok, ki se je
igral z vžgalicami.

— **Ogenj.** Dne 4. t. m. je go-
relo v klanici mizarskega mojstra
Bukoviča v Vipavi. Zažgal je šest-
najstletni fant, ko je hotel oči-
stiti kokošji hlev kurjencev.
Škode je le kakih 200 K, vendar je
bila nevarnost velika, ker so v bli-
žini večje shrambe sena.

— **Pevsko društvo "Kum" v
Radečah pri Zidanem mostu** opo-
zarja sl. občinstvo še enkrat na svojo
veliko ljudsko veselico v nedeljo 9.
septembra popoldan na prostem v
Radečah v proslavo sveje petletnice.
Z velikimi pripravami hoče društvo
nuditi obiskovalcem mnogo razno-
vrstnega užitka. Ako hoče kdo voz
za katerikoli vlak na Zidanem mostu
naj javi to društvu, da se vsakemu
točno postreže.

— **"Legijonarji" v Ljutomeru.**
V soboto priredi Ljutomerska čital-

nica priljubljeno narodno igro s pet-
jem "Legijonarje".

— **Samomor.** V Slovenjem
gradu se je ustrelil železniški dela-
vec Josip Popial.

— **Predzren tat.** V Št. Pavlu
v Savinjski dolini se je v soboto
neznan tat splazil v župnišče. V veži
si je prižgal luč, nato stopil v žup-
nikovo spalnico, preiskal župnikove
hlače, vzel iz žepa ključ in neko-
liko denarja, si potem odklenil omaro
ter vzel iz nje okoli 200 K denarja.
Ko se je župnik prebudil, zavpil je:
"Poberi se od tod!" No in tat je iz-
polnil njegovo željo, svedra je odnesel
seboj ves ukradeni denar.

— **Z lovsko puško se je
ustrelila** v Celovcu 22letna mesar-
jeva hči Ana Stožir zaradi ne-
kega poročnika.

— **Nenadoma umrl** je včeraj v
Devinu v hotelu Pless znani učenjak,
dvorni svetnik Boltzmann z Du-
naja.

— **Zaradi reške resolucije.**
Te dni je bil v Spljetu admiral grof
Montecuccoli ter obiskal vse
dostojanstvenike, le k županu biv-
šemu poslancu dr. Trumbiću jo po-
slal samo svojo vizitko ter ga tudi
ni povabil k slavnostnemu obedu. To
smešno maščevanje izvira od tod, ker
je dr. Trumbić vodja radikalne hr-
vaške stranke ter se je mnogo trudil
za reško resolucijo.

— **Napadeni slovenski osmo-
šolci.** V torek zvečer po demonstra-
cijah proti Sokolom so se pripeljali
na Reko o polnoči štirje slovenski
osmošolci; nič hudega sluteč, ker o
prejšnjih dogodkih niso imeli niti
pojma, so se pogovarjali slovensko
med seboj, kar srečajo tolpo fakinaže,
ki je šla do dvesto ljudi, ki so kri-
čali divje svoj: "Abbasso i Croati!
Sciavi!" Branili so se nekaj časa, a
ker jih je množica skušala obkoliti,
so pobegnili. Ker so bežali na razne
strani, se je mularija razdelila in pre-
ganjala posameznike. Enemu je bil
tak udarec namenjen, da se je dežnik,
ki ga je z njim pariral, razbil na dva
kosa, en osmošolec je bil lahko na
glavi ranjen. Drugi osmošolec se je
pa spotaknil in v istem momentu bi
bil dobil nož v hrbet, da ga ni rešil
služaj. Poskrili so se v kavarnah
"Eden" in "Fiumara", kjer so morali
ostati do jutra, ker jih je zmeraj ča-
kala cela tolpa!

— **Morilec Neže Mlakarjeve
prijet.** Policijska in sodna komisija
ter obdukcija sta, kakor smo že po-
ročali, dognali, da je pri Mlakarjevi
vsak samomor absolutno izključen.
Mlakarjeva je ležala znak, z nogami
navzkriz, levo roko je imela na prsih
in je z njo lahko držala odprto bri-
tev, ki je bila le malo krvava. Na
vratu pod brado pa je imela smrto-
nosno rano. Krilo je imela pod seboj
zavrhano. Ležala je skoraj tako, ka-
kor da bi bila na mrtvaškem odru.
Ze iz tega se je sklepalo, da je mo-
rala biti umorjena in da ji je zločinec
britev dal le zato v roko, da bi se
mislilo, da se je sama umorila. Poli-
cija je takoj drugi dan dognala njeno
identiteto in potem intenzivno poiz-
vedovala po morilecu. Umorjenka je
dne 1. t. m. pri Flegarju izstopila iz
službe in šla proti južnemu kolodvoru,
da bi se odpeljala domov. Pri izstopu
iz službe je dobila 16 K 80 vin., a
pri njej niso našli niti vinarja. Okoli
osme ure istega dne je vprašala na
Resljevi cesti mitniškega paznika Iv.
Lozeja, kdaj gre poštni vlak, in ko ji
je to povedal, da šele ob treh po-
poldne, ga je prosila, da bi ji spravil
do takrat košarico obleke, kar je storil.
Ko je prišla popoldne tja, je bila
že vlak zamudila, potem pa je rekla,
da bode v Ljubljani prenočila in vzela

obleko drugi dan ter kmalu odšla.
Ker je le ni bilo dva dni po obleko,
in je v tem času Lozej tudi izvedel
o mrtvi ženski, jo je šel v mrtvašnico
gledat in jo po obleki spoznal za ono,
ki je pri njem spravila obleko. Tudi
poklicana Flegarjeva postrežnica jo je
potem spoznala za bivšo kuhinjsko
služkinjo. Ker se je potem v košari
našla njena poselska knjižica, je bila
identiteta dognana. Zdaj je bilo vpra-
šanje: Kdo je zločinec in kje je? Po-
licija je kmalu izvedela, da je imela
nesrečnica ljubavno znanje z Alojzijem
Župevcem, rojenim leta 1883. na Trški
gori pri Krškem, ki je služil kakih
pet mesecev pri gospe Jegličevi na
Sv. Petra cesti št. 99. Poizvedela je
za osebo, ki je za Mlakarjevo pisala
Župevcu pismo, v katerem ga poziva,
da mora vsekakor še z njim govoriti,
predno se odpelje iz Ljubljane. Na
podlagi teh okoliščin in drugih sum-
vzbujajočih podatkov sta Župevca
predvčerajšnjim ob polu 10. zvečer
aretovala policijski kancelist Toplikar
in detektiv Ljubič. Prvotno se je Žu-
pevc delal flegmatičnega in ni hotel
poznati Mlakarjeve. Ko se mu je pa
povedalo, česa ga dolže, je prebledel
ko zid in ni dal nobene prave besede
več od sebe. Dali so ga v zapor; tam
se je takoj ulegel in navidezno zaspal.
Včeraj se je vdal toliko, da je res
imel razmerje z Mlakarjevo in po ved-
nem zasuševanju priznal končno, da
se je njegova ljubezen premenila v
sovražstvo. Ker Župevec ni hotel pri-
znati očetovstva, je sklenil, da se
Mlakarjeve odkriža. Sešel se je z njo
v soboto ob polu 10. zvečer pri ko-
lodvoru in jo potem speljal po Do-
vozni cesti na navedeni kraj. Seboj
je vzel britev z namenom, da ž njo
umori svojo ljubico. Zločinec pravi,
da jo je v hmelju nagovoril, naj se
mu vda in pokleknil k nji ter ji z
britevijo prerezal vrat, ji ukradel iz
žepa ves denar, kar ga ji je pri iz-
stopu iz službe Flegar izplačal in ki
sta ga navedena oblastvena organa
pri hišni preiskavi tudi našli, potem
ga zbežal. Župevca je moralo biti
hudo strah. Govori se namreč, da ga
je neka oseba noč pred aretovanjem
slišala zakričati: "Jaz je nisem!" Po
priznanju se zelo flegmatično vede,
se smehlja, je in mirno spi, kakor da
bi se ne bilo zgodilo ničesar in videti
mu je, da groznega čina nič ne ob-
žaluje. Oddali so ga c. kr. deželnemu
sodišču.

— **Surovina.** 26letni delavec
Ivan Kopač je prišel včeraj popoldne
v gostilni Ivane Tomažičeve na Ope-
karski cesti v tak "ogenj", da je začel
vpiti, po gostilni razgrajati in pre-
metavati stole ter je pri tem napravil
za 4 K škode. Greben mu je toliko
časa rastle, da je prišel policijski
stražnik in ga odpeljal na magistrat,
kjer je dobil zasluženo plačilo.

— **Trpinčenje živali.** Včeraj je
pripeljal v mesto nek mesar iz Pol-
hovega Gradca na malem vozičku
šest telet, ki so ležala skoraj drug
na drugem in so bila tako stisnjena,
da se niso mogla več pregibati in so
se vsled tega močno mučila. Mesar
je bil kaznovan.

— **Tatvina.** Brivskemu mojstru
g. Nikolaju Ogriču je nekdo iz briv-
nice na Sv. Jakoba trgu izmaknil
strožek za lase striči, vreden 16 K.

— **Izgubljene in najdene reči.**
Neka učiteljica je izgubila srebrno
mrežasto denarnico, v kateri je imela
3 K denarja. — Ga. Hedvika W. je
izgubila temno-rmeno ročno torbico,
v kateri je imela 2 K denarja, tri
ključke in klekarijo, katero je našla
odvetnikova soproga ga. Magdalena
Valentschagova in jo oddala na ma-
gistratu. — Šolska učenka Kristina
Burjeva je našla denarnico z manjšo

vsoto denarja ter jo tudi oddala na
magistratu.

— **Prestiglatour Uferini** bo od
sobote, 15. t. m. naprej v dvorani
hotela "Union" prirejal predstave z
vsak dan novim programom. Njegovo
gledališče je, kakor razvidimo iz raz-
ličnih časniških notic, elegantno, na
zdravi in umetniški podlagi sloneče
podjetje, ki je brez hrupne reklame
uspevalo povsod in si tudi v Avstriji
pridobilo priznanje.

— **"Ljubljanska društvena
godba"** priredi danes zvečer v me-
ščanskem hotelu "Lloyd" (Sv. Petra
cesta) društveni koncert za
člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstop-
nina za člane prosta, nečlani plačajo
40 vin.

* **Najnovejše novice.** Prepo-
vedana poroka. Romunska vlada
je predložila zakonski načrt, s kate-
rim se naj prepove neozdravljivo
bolnim osebam se poročiti. Take bo-
lezni so sifilis, jetika in božjast.

— Huda kazen. Blizu Dunaj-
skega mesta je hlapec Windisch
baje zamahnil z bičem proti avtomob-
ilu, v katerem se je vozil knez
Windischgratz s soprogo Eli-
zabeto, hčerko pokojnega prestolo-
naslednika. Hlapec trdi, da je zamah-
nil le proti svojim konjem, vkljub
temu je bil obsojen v tritedenski
strogi zapor.

— Cesar se je vrnil s šle-
zijskih manevrov na Dunaj. Pri-
hodnji teden odpotuje h kombinira-
nim manevrom v Dalmacijo.

— Škof je šel v samostan
— toda žal ne ljubljanski, temuč
lvovski škof Weber. Odpotoval je v
Ameriko, kjer stopi v red resurekci-
onistov.

— Sekcijski načelnik v
poljedelskem ministrstvu na
mesto ministrskega predsednika ba-
rona Becka bo imenovan v kratkem
dvorni svetnik pri galskem namest-
nistvu V. p. l. Zaleski. Služba se
je naprej ponudila poslancu Star-
zynskemu, ki jo je pa odklonil.

— Avstrijski konzul v
Konstanci, baron Kutschera,
ki ga je predsednik rumunske kul-
turne lige obreal, je odpoklican.

Izpred sodišča.

**Kazenske obravnave pred dežel-
nim sodiščem.**

Prilastitev tujega denarja.
Danes dopoldne se je vršila pred
tukajšnjim dež. sodiščem kazenska
razprava proti 51letnemu Franu
Perdanu, bivšemu inkasantu firme
Kosler v Šiški. Predsedoval je sodni
nadsvetnik g. Polec, votantje so
bili gg. deželnosodna svetnika An-
dolshek in Hauffen ter sodni taj-
nik g. dr. Foerster. Obtožbo je
zastopal drž. pravdnikova substitut
g. dr. Rogina, obtožbenca je pa za-
govarjal g. dr. Ravnihar.

Obtožba očita Perdanu, 1.) da si
je tekom zadnjega 1½ leta kot in-
kasant Koslerjev pridržal in prilastil
vsoto 6423 K 05 v in 2.) da je svojo
ženo lahko telesno poškodoval. Druga
točka je odpadla, ker se je žena po-
služila postavne dobrote, da ne priča
proti možu.

V razlogih obtožnice je rečeno:
Perdan je bil pri Koslerju usluž-
ben dve leti kot zastopnik piva za
Ljubljano in kot inkasant za to pivo
izterjanih svot. Mesečne plače je
imel samo 100 K. Poleg tega je
dobil povrnjene vse naznanjene stroške,
ki jih je napravil po raznih gostilnah,
ko je agitiral za Koslerjevo pivo.
9. junija t. l. je obtoženec naenkrat
izginil. Par dni pozneje je pisal iz

Osvetnik.

Zgodovinska povest.
(Dalje.)

Tudi Pirin ni bil miren, dasi je
stal nepremično na svojem mestu.
Njegov lepi moški obraz je začel
upadati in razlila se je po njem
smrtna blehost, kakor da bi mu od-
takala kri. Saj je vedel, da ga lahko
pahne v pogubo najmanjša stvar in
da najneznatnejša ovira lahko uniči
ves njegov načrt. Naj mu kak vojak
iz hudobije ali prešernosti ubije ali
samo zadrži psa — je vse izgub-
ljeno.

Luka je zapazil, kako blesti Pirin.
Uganil je mislil svojega gospodarja.
Tiho je pristopil in mu rekel:

"Milostivi gospod — jaz sem ga
videl, ko je prišel na cilj."

Župnik Lavrencij, ki je z naj-
večjo napetostjo pazil na Pirina, je
zaslišal te Lukove besede. Priskočil
je, prijel Luko za ramo in razburjen
vprašal:

"Koga si videl, da je prišel na
cilj."

"Satana, prečastiti duhovni oče,"
se smeje se s svojo običajno nesram-

nostjo odgovoril Luka, "poglavarja
vseh hudičev. Ko bi ga ne poznal že
davno, bi ga bil spoznal po tem, da
je Vam podoben, kakor bi bil Vaš
brat."

Morda bi jo bil Luka za svojo
drznost hudo skupil, da ni v tem tre-
notku v sovražnikovem taboru nastal
nepopisen vrišč in splošna zbežanost.
To je obrnilo vso pozornost nase. Vi-
delo se je, da gonijo kmetije živino
iz tabora, da zbirajo svoje stvari, da
tovorijo vozove in se pripravljajo na
odhod. Nikolaj bi bil najraje zavri-
skal veselja. Skočil je k ograji in na-
stavil rog, da bi dal vojski znamenje,
naj plane nad sovražnika. Pirin pa
mu je strgal rog izpred ust.

"Čakajte še," je ukazal, "nered
še ni tako velik, da ne bi mogla sra-
mota nad begom sovražnika usta-
viti."

Ni bilo treba dolgo čakati in
Pirin se je obrnil in mogočno je za-
oril njegov klic:

"Zdaj!"

Nikolaj Kolovski je potegnil svoj
meč in dal toli težko pričakovano
znamenje. Zadonele so trombe in
kričaje in vriskaje se je uslo voja-

štvo iz gradu na nasipe in se zapo-
dilo na sovražno armado...

Na grajskem stolpu je stal Marko
Pirin in gledal ljuto, neizprosnno boje-
vanje in beg sovražnikov.

Ni se bil zmotil. Krvosrd je rav-
nal po Pirinovem naročilu. Raznesel
je v taboru vest, da sta poražena in
ujeta Pyrso in Sternberg in ker Kam-
ničanje niso imeli pravega poveljnika
in ker se Sternberg in Pyrso nista
vrnila ob določenem času, so se vdali
nasvetom Krvosrdovih tajnih zavez-
nikov in se začeli umikati. In tedaj
je planila nanje armada Nikolaja Ko-
lovškega, jih premagala in jih po-
gnala v beg.

Še pol ure ni trajal ves boj.
Krvosrd je znal nastalo zmešnjavo
na razne načine povečati in izvršil je
to tem laglje, ker sta bila oba po-
veljnika odsotna in sta daleč od ta-
bora lovila spretno bežeči četi Ber-
tonje in Engelberta Raina.

Kamničanje so bežali proti svo-
jemu mestu, vedoč, da so za njega
močnimi utrdkami zavarovani tako
dobro, da bi jim tudi večja armada
nego jo je imel Nikolaj Kolovski ne
mogla priti do živoga.

Srečen in ponosen se je vrnil
Nikolaj Kolovski na čelu svojih čet
v tabor, da tu pričaka, kakor je bilo
domenjeno, Bertonjo in Raina zasle-
dujoča sovražna oddelka pod vod-
stvom viteza Pyrsa in grofa Stern-
berga. Ponosen in srečen je bil Ni-
kolaj Kolovski tako, kakor še nikdar,
saj je utekel gotovemu porazu in
gotovi smrti, in hvaležno je stisnil
roke možu, ki mu je pripomogel do
zmage.

Pirin je odklonil zahvalo, odklonil
pa tudi vsako pojasnilo, kako je
sovražnika pripravil do bega, dasi je
Nikolaj na vso moč silil, naj mu to
pojasni.

"Izpolnil sem svojo obljubo," je
rekel Pirin, "in to naj Vam zado-
stuje. Zmagali ste. Sovražnikove
utrdbe so v Vaših rokah, sovražna
armada je razpadena in pot za od-
hod Vam je prosta. Tudi je nastav-
ljena past Pyrsu in Sternbergu. V to
past prideta gotovo, ali nikar ne po-
zabite, da sta to dva junaška moža,
ki se ne bodeta dala tako lahko pre-
magati, kakor kamniška vojska. Dva
tigra sta Pyrso in Sternberg. Zvabil
sem ju v past a zdaj je na Vas, da

ju premagate in ne zadene mene no-
bena odgovornost za izid tega boja."

A že se je oglasil župnik Lav-
rencij, ki je vsled prve zmage postal
osaben in mogočen, kakor da je sam
razpodil sovražnike.

"Stojte, vitez Pirin," je zaklical
Lavrencij. "Tako se nismo domenili.
Vi ste Nikolaju slovesno obljubili
zmago, popolno zmago in za to nam
jamčite s svojo glavo, dokler nista
premagana tudi Pyrso in Sternberg."

Pirin ni maral odgovoriti Lav-
renciju, pač pa se je obrnil do Niko-
laja Kolovškega in ga očitačje vprašal.

"Kaj mislite tako držati svoje
obljube? Čuvajte se, Nikolaj Kolov-
ški! Z mano se ni šaliti. Kdor je
mogel razgnati kamniško vojsko, jo
lahko tudi znova zbere in jo popelje
proti Vam. Kakor sem imel moč Vas
rešiti, tako imam tudi moč Vas ugo-
niti."

Nikolaj, ki ga je navdajala neka
bojazan pred tajinstvenim tujcem, ki
je celo armado pripravil do bega, ne
da bi se ganil s stolpa, se je Pirinove
grožnje resnično ustrašil. Popeljal ga
je s stolpa v svojo sobo in mu
rekel:

(Dalje prih.)

Curia v Švici Koslerju, da pojde v Ameriko. Perdan si je pa premislil in se vrnil v Avstrijo, kjer so ga v Mariboru dne 7. julija prijeli. Z obtožencem je izginilo več tisoč kron denarja in so računali iz knjig pokazali, da znaša skupni primanjkljaj 6423 K 05 v. Ko so Perdana prijeli, je imel še 760 K denarja. Obtoženec priznava poverjenost, a se opravičuje, da je moral po gostilnah več zapraviti in plačati, nego je dobil potem od Koslerja. Tako je sčasoma lezel v vedno večje dolgove. Perdan ima z laj dolga še 1600 K.

Perdan se je nato ustno zagovarjal tako-le:

Ko sem pred 2 leti vstopil pri Koslerju, obljubil mi je ta, da bom dobil renumeracijo ali povišanje plače, če pridobim kaj novih gostiln. Od 50 gld. mesečne plače sem dal ženi 45 gld., tako da mi je ostalo le 5 gld. na mesec. Pri agitaciji za Koslerjevo pivo sem zapravil po dva do trikrat več, nego sem potem dobil. Na ta način sem lezel v dolgove. Da bi mi plačo povišali ali da bi dobil renumeracijo, sem delal za trdiko skoraj noč in dan. Uspeh mojega dela je bil, da sem pridobil 30 gostiln Koslerju. Pri tem sem moral gostom in natakarcam plačevati, kar me je silno veliko veljalo, toliko da si nisem upal Koslerju naznaniti vseh teh stroškov, ampak vselej nekaj manj. Jemal sem denar na posodo, da bi se izkopal iz svojih dolgov in ker sem upal na zboljšanje svojega gmotnega položaja, kar se pa ni zgodilo. Da se do Koslerja samega nisem obrnil v tem oziru, je vzrok njegov ravnatelj, ki mi je lani oktobra obljubil, da bo pri Koslerju govoril, da dobim povišanje plače ali renumeracijo.

Iz vedno naraščajočih dolgov sem se rezal takole: Gostilničarji plačujejo ob mesecu pivo in sicer navadno za en mesec nazaj. Pri ti priliki dobe kontrolne liste. Ker sem moral jaz Koslerju ali primesti denar ali pa kontrolni list nazaj, če ni gostilničar plačal, napravil sem duplikate teh kontrolnih listov, do katerih blankev sem lahko vsak čas prišel, izročil gostilničarju duplikat, kadar je plačal, pri Koslerju pa položil original kontrolne karte. Denar je bil na ta način moj. Pri tem nisem imel nikdar namena poverjati denarja, ampak samo začasno sem si hotel odpomoci.

Računom, da sem vzel 6423 K 05 v in sicer 6033 K 05 v za iztrženo pivo, 390 K pa od zneska, ki so ga razni oštirji dolgovali, ne ugovarjam in so lahko pravilni. Na beg sem vzel seboj okoli 1800 K. Zapravi sem na njem približno 1100 do 1200 K. Ženske nisem v Curia imel nobene; če je pa bila kaka ljubljanka takrat tam, ko sem bil jaz, pa ni moja krivda. Da sem bil pa po ljubljani prijazen z natakarcami, je bilo pa samo Koslerju v prid, ker so natakarcice potem njegovo pivo hvalile.

Perdan je inkasiral vsak mesec do 30.000 K. Kadar je denar oddal Koslerju, ni nikoli dobil nobenega potrdila. Na knjigovodstvo si ne razume prav nič, ker je obiskoval le 2 razreda ljudske šole.

Zastopniki in inkasanti pri drugih enakih podjetjih imajo po 80 do 110 gld. mesečne plače.

Na to se prebere Perdanovo pismo iz Curia na Koslerja, v katerem pismu se pisec pritožuje čez slabo plačo, vendar obljublja, da povrne vsi denar, kadar pride v Ameriko, kjer ima premožno sestro.

Nato se zasliši Ivan Kosler kot prič, ki govori samo nemški. O primanjkljaju pravi, da je morebiti še večji, kot je v aktih naznačen. (Če se je vse natanko pregledalo in preračunalo, to ni mogoče!) Oporeka, da bi bil Perdan pridobil 30 novih odjemalcev, dočim obtoženec zastopnik predloži njihovo listo. Da mu ni nič plače zvišal ali da mu ni dal renumeracije, odgovarja priča, da bi se bilo to zgodilo, "wenn er sich bewahrt hätte". V dveh letih pa tega ni mogoče spoznati! Knjig glede primanjkljaja Kosler ni sam kontroliral.

Koslerjeva knjigovodkinja Matilda Becker govori istotako le nemški in potrdi, da je primanjkljaj res tako velik, kot je naznačen in faktično obstoji ta dolg. Priči je obtoženec večkrat pravil, da je več izdal po gostilnah, kot je potem dobil plačila zato. Priča trdi, da je Perdan poveril do maja letos okoli 1200 K, ostali znesek pa junija, ko je pobegnil. Temu nasproti trdi obtoženec, da je bilo že lani oktobra 1200 kron dolga.

Nato se prečitajo izjave Perdanovih upnikov. Med temi ni gostilničarja "Narodnega doma" gospoda Bogovića, o katerem je "Slovenec" ob Perdanovem begu skodoželjno trdil, da ga je današnji obtoženec za precej opeharil.

Dr. Ravniar stavi nato predlog, da se razprava preloži, in sicer:

1. Ker je diferenca med navedbami obtoženca in obeh prič, koliko je deficita, ki torej ni natančno določen. Važno je, da se ugotovi, kdaj je poverjal in koliko je ob gotovih časih poverjal. Dognati se mora natanko, koliko je faktične škode.

2. Pokličejo naj se izvedenci, ki bodo povedali, da je pri 130 odjemalcih, kolikor jih ima Kosler v Ljubljani, obtoženec moral pri inkasiranju gostom več plačati kakor letnih 3200 K in natakarcam več nego 1200 K. Zvedenci naj tudi povedo, da je plača 100 K za takega človeka absolutno prenizka.

Solniki so se šli nato nad pol ure posvetovati. Rezultat tega posvetovanja je bil:

Razprava se preloži, da se natančno določi, na kak način je Perdan prišel do denarja, ki se mu očita, da si ga je prilastil, ali na goljufiv način ali potem izneverjenja. V ta namen se zaslišijo dotični gostilničarji. Ako še iz tega položaj ne bo povsem jasen, se ugodi 1. zagovornikovemu predlogu, dočim se 2. predlog kratkoma zavrne.

Dvorana je bila nabito polna poslušalcev.

Telefonska in urzbojavna poročila.

Dunaj 6. septembra. Odsek za volilno reformo je sklican na dan 12. t. m. in sicer bo razpravljal o razdelitvi okrajev na češke. Vsled pritiska z načrtom nezadovoljnih Čehov hočejo češki poslanci poskusiti, da pri ti priliki premene sklep glede števila čeških in nemških mandatov. Vlada je vsled tega jako nevoljna, ker smatra tak poskus nevarnim za celo reformo.

Belgrad 6. septembra. Kralj Peter je dospel v Kragujevac. Prišla ga je v imenu Bolgarske pozdravit posebna deputacija z generalom Bolevom na čelu.

Pariz 6. septembra. Vlada je po škofih, ki so njej vdani, za upno izvedela, da je velika večina škofov za to, naj bi se katoličani pokorili zakonu in da silijo papeža, naj v to vzlic svoji encikliki privoli.

Berolin 6. septembra. Vsa poročila se ujemajo v tem, da se Turčija pripravlja za vojno, ker pomnožuje svoje vojaštvo v Evropi in je oskrbuje v vredni meri z orožjem, municijo in živili.

Berolin 6. septembra. V Podolskih ulicah je eksplodirala bomba, ki je 7 oseb ubila in 42 oseb težko ranila.

Henneberg-svila

samo direktno! — črna, bela in barvana, od 60 kr. do gld. 1135 per meter za bluze in obleke. Franko in **brez omarinjenja** se pošlje na dom. Bogata izbira vzorcev se pošlje s prvo pošto. **Tovarna za svilu Henneberg, Würzburg.** 1 27—3

Meteorološko poročilo.

Vilna nad morjem 062. Srednji aradni tlak 736.0 mm.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
5	9. sv.	737.7	19.4	sl. jzhod	jasno
6	7. sv.	737.2	12.2	sr. svzhod	jasno
7	2. pop.	735.3	28.6	sr. jzhod	jasno

Srednja večerajšna temperatura: 20.0, normale: 16.3. — Padavina: v mm 0.0

Srednja večerajnja temperatura: 20.0, normala: 16.3. — Padavina v mm 0.0

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, kateri so nam izkazali povodom smrti našega ljubega očeta

Rudolfa Endlicher

svoje sočutje, osobito darovalcem vencev in onim, ki so mu dali zadnjo čast na potu k počitku, izrekam tem potom presrečno iskreno zahvalo. Bog jim plačaj obilo, da so nam s sočutjem olajšali težke in grenke ure. 3217

Obitelj Endlicher.

Dve gospodični

se sprejmeta na brano in stanovanje za prihodnje šolsko leto.

Kje, — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 3194 2

Dve gospodični

se sprejmeta pri uradniški vdovi (Nemki) na brano in stanovanje. T. Papst, Na Poljanah, Barvaraka steza 5, priti. 3224—1

Na brano in stanovanje se sprejmo

gospodične

ki hodijo v šolo.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 3160—4

Učenca

kateri ima veselje do krojaškega obrta sprejme takoj pod ugodnimi pogoji. 3212—1

Anton Bizjak, Prešernove ulice št. 9.

Več malih stanovanj

se za takoj ali pa termin november odda. Vpraša naj se v gostilni „pri Buru“ Sp. Šiška 205. 3210—1

Prijazna mirna

sobica

v sredini mesta z električno lučjo in s posebnim vho-om se odda.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 3213

Tvrška K. PLANINŠEK v Ljubljani sprejme

trg. pomočnika

popolnoma veččega v kolonijalni stroki, zmožnega slovenščine in nemščine. 3111—3

Odvetniška pisarna

dr. Krisperja in dr. Tomiška v Ljubljani sprejme takoj

dobrega stenografa.

Strojepisici imajo prednost. 3208—1

Sprejmeta se

kolar kovač

pri ODORICO BEROICI v Piranu Istra. 3221—1

Ura z verižico za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šlezjska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi 3letno garancijo. — Po povzetju razpošilja

Prusko-šlezjska razpošiljalnica

F. WINDISCH v Krakovu U/38.

NB. Za neugajajoče denar nazaj. 3197

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3 pod „Narodno kavarno“.

Od 2. septembra do 8. septembra 1906:

Švica,

krasna partija.

Meščanski hotel „LLOYD“.

V četrtek, 6. septembra t. l.

KONCERT

Društvene godbe za člane.

Nečlani plačajo 40 vinarjev.

Začetek ob 1/8. uri.

Za množični obisk se priporoča

Dragotin Tauzes restavrador. 3202

Gostilna

se odda takoj v mestu na lepem kraju.

Kje, pove upravništvo „Slov. Naroda“. 3173—2

Elegantno stanovanje

s 3 sobami, kopalnico, sobo za služkinje in vsemi drugimi pritliklinami se da za novembrov termin v najem.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2843 14

Lesni odpadki

se lahko dobe vsak dan in sicer ne več po 3 gld., nego samo po 2 1/2 gld. kubični meter. 2933 4

Naročila se sprejemajo v pisarni A. Deghenghi, Kolizej, Ljubljana.

Učenca

sprejme

R. & E. ROOSS

nasled. 3171—2

trgovina s špecerijskim blagom in dež. pridelki v Kranju.

Naprodaj sta

dvemajhnihiši

z velikim vrtom in stavbnim prostorom. Zraven je tudi velik sadni vrt. Vse je jako pripravnost za kakšno tovarno.

Pojasnita daje gostilničar v Sp. Šiški št. 22 pri Ljubljani. 3123—2

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgot 3215 Razpošiljanje po povzetju Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31. Neugajajoče rad zamenjam.

Razpis zmanjševalne dražbe.

Podpisano županstvo razpisuje s tem

napravo kanalizacije v Kandiji

in sicer od nove Krajčeve hiše pri Grmu ob cesti mimo novo zgrajenih hiš do Krke, oziroma do kanala ob deželni cesti pri Knafelečevi hiši.

Proračun in dražbeni pogoji so v občinski pisarni v Kandiji na ogled.

Zmanjševalna dražba za to podjetje je določena

na torek, 11. septembra 1906

ob 11. uri dopoldne v občinski pisarni v Kandiji.

Pisмени oferti se imajo položiti ravnotam do 12. ure op. istega dne.

Županstvo Šmihel-Stopiče

dne 3. septembra 1906.

Župan: Josip Zirc l. r.

Oes. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

Vetjaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Russee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 35 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice, Pizen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florenco, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Pizen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz 1. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz 1. in II. razr.). — Proga iz Novo mesto in Kočevja. Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Strazlo-Topolice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8. m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 3. uri 07 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direktni voz 1. in II. razr.), Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz 1. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Pizen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curth, Bregenc, Inomost, Zell ob jezern, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla, Benetke, Milana, Florenco, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejevice, Pizna, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Ob 10. uri 37 m ponoči osebni vlak z Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novo mesto in Kočevja. Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novo mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Strazlo-Topolice, Novo mesto, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Dunaj iz Ljubljane drž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop. ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. oređ krajevnim časom v Ljubljani.

Števílo in oznamenilo vrst		Enotna cena za komad (par, garnituro) v				Števílo in oznamenilo vrst		Enotna cena za komad (par, garnituro) v					
		števílkah		črkah				števílkah		črkah			
				K	h					kron	vinarjev	K	h
2840	komadov	Bluze*) iz navadnega blaga za domobranske pehotne čete	10	05	deset	pet	136	komadov	Karabinski jermen	1	62	ena	dvainšestdeset
3000		Modrosivi pantaloni*) s travnatozelenim všivom iz navadnega blaga	8	95	osem	petindevtedeset	30		Tobolec za samokres z nosilnim jermenom	3	97	tri	sedemindvajset
500		Ulanke*) z naramnimi petljami iz navadnega sukna	14	—	štirinajst	—	27		Jermen za plašč z dvema zaponkama	2	53	dve	trinpdeset
530		Škorenjske hlače*) iz navadnega hlačnega blaga, broščevoardečega	10	75	deset	petinsedemdeset	321		Jermen za eno zaponko	—	28	—	osemindvajset
12267	parov	Črevlji, nsnjati, velikostne vrste 7	11	42	enajst	dvainštrideset	511	" " " " za konjenišvo	—	17	—	sedemnajst	
		" " " " 8	11	30	enajst	trideset	252	" " " " "	—	24	—	štiriindvajset	
		" " " " 9	11	03	enajst	tri	1433	Oprtalniki za kuhhalno orodje za pehoto	—	24	—	štiriindvajset	
		" " " " 10	11	10	enajst	deset	95	Oprtalniki za kuhhalno orodje za konjenišvo	—	87	—	sedeminošedemdeset	
		" " lahki " " 7	8	01	osem	ena	34	Toki za taborske sekire	—	24	—	štiriindvajset	
1319		" " " " 8	7	90	sedem	devetdeset	115	Toki za pehotne sekirne krampe	—	79	—	devetinšedemdeset	
		" " " " 9	7	78	sedem	oseminšedemdeset	86	Tobolci za sekire krampe (brez pritrdilnega jermena)	—	51	—	enainpetdeset	
		" " " " 10	7	76	sedem	šestinsedemdeset	46	Torbe za orodje	7	58	sedem	oseminpetdeset	
668	komadov	Hlačni jermeni*)	—	49	—	devetinštirideset	152	Glavna stojala	1	96	ena	šestindevetdeset	
522		Nosila za telečnjak	2	99	dve	devatindevetdeset	122	Motvozna	—	99	—	devetinšedemdeset	
37		" " orodni tornister	2	88	dve	oseminosemdeset	183	Dragovne	1	41	ena	enainštirideset	
96		Životni jermen za konjenišvo s karabinsko zaponko	1	83	ena	triinošedemdeset	230	Motvozne	1	28	ena	osemindvajset	
24		Životni jermem za konjenišvo brez karabinske zaponke	1	35	ena	petintrideset	128	Sedelske jahalne odeje k sedlom s trdnimi stranskimi listi	17	66	sedemnajst	šestinšestdeset	
1677		Tobolci k bajonetu za repetirno puško	—	51	—	enainpetdeset	133	Gornje optrovnice	3	69	tri	devetinšestdeset	
110		" " za pehotno sablo	—	64	—	štiriinšestdeset	130	Spodnje optrovnice brez podpone k sedlom s trdnimi stranskimi listi	3	21	tri	enaindvajset	
466		Spone za životni jermen	—	14	—	štirinajst	452	Spodnje optrovniške podpone	1	40	ena	štirideset	
5000		Nabojnjače M-1891 brez notranje opreme, brez nosilne kljuge	4	57	štiri	sedeminpetdeset	630	Zadni stranski zatezalni jermeni	—	65	—	petinšesdeset	
168		Konjeniške nabojnjače za 8 mm municijo	1	06	ena	šest	339	" " srednji	—	78	—	oseminšedemdeset	
105	" " " " 11	1	90	ena	devetdeset	125	Sprednje jermenje	2	97	dve	sedemindvajset		
236	Sabljeni pas za konjeniške in " pehotne častniške sablje	1	97	ena	sedemindvajdeset	107	Konjeniški nakladni tornister z nabojnjačo	18	88	osemnajst	oseminosemdeset		
177	Ročni jermen za konjeniško sabljo	—	78	—	oseminšedemdeset	235	Stremenski jermen	2	85	dve	petinošedemdeset		
1471	Puščni jermen	—	86	—	šestinošedemdeset	363	Hlevne uzde brez pripenjalnega jermena *)	3	15	tri	petnajst		
						1116	Sprednji pretezalni jermen (tudi ovsemi jermen)	—	49	—	devetinštirideset		
						111	Podkvena torba s pripenjalom	2	39	dve	devetintrideset		
						439	Hlevni uzdni pripenjalni jermen brez vzmetne kljuge, brez zaponke in trna	1	18	ena	osemnajst		

*) Po določenih odstotkih velikostnih razred

Od c. kr. ministrstva za domobranstvo.

„Derby“
Pred. št. 373. Boxcalf z močnimi podplati K 13—
„ 433. Lakovina „ 15-50

Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

dobavlja kakor znano

☞

najbolše čevlje.

☜

Zunanja naročila proti povzetju.

Pri naročilih zadostuje pred. štev.

2120—14 **Nepriložni izdelki se zamenjajo.**

Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

„Schick“
Pred. št. 690. Irhovina s šiv. podplati K 6—
„ 720. Lakovina „ 6-30

Pred. št. 1148. Chevrete s polkontes podpet. šiv. podpl. K 9— — Pred. št. 1149. Franc. Chevreux, St. Louis XV. podpetki K 12—

Najnovije

Pred. št. 553. Sabahid K 10-50
„ 567. Ia Boxcalf „ 13—
„ 610. Lakovina „ 12—